Bir erkeğin,yabancı (namahrem) bir kadınla tokalaşmasının hükmü

[Türkçe — Turkish — تركي]

Muhammed Salih el-Muneccid

Terceme : Muhammed Şahin

Tetkik : Ali Rıza Şahin

2011 - 1432

IslamHouse.com

﴿ حكم مصافحة الرجل للمرأة الأجنبية ﴾

« باللغة التركية »

محمد صالح المنجد

ترجمة: محمد مسلم شاهين

مراجعة: علي رضا شاهين

2011 - 1432

IslamHouse.com

بسم الله الرحمن الرحيم

Soru:

Bir erkeğin, kendisine yabancı (namahrem) bir kadınla tokalaşması haram mıdır?

Cevap:

Hamd, yalnızca Allah'adır.

Bir erkeğin, yabancı (namahrem) bir kadınla tokalaşması haramdır, câiz değildir. Bunun haram olduğuna delâlet eden delillerden birisi de, Ma'mer b. Yesâr'ın -Allah ondan râzı olsun- rivâyet ettiği hadiste o şöyle demiştir:

"Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuştur:

((لَأَنْ يُطْعَنَ فِي رَأْسِ أَحَدِكُمْ بِمِخْيَطٍ مِنْ حَدِيدٍ خَيْرٌ لَهُ مِنْ أَنْ يَمَسَّ امْرَأَةً لاَ تَحِلُّ لَهُ.)) [رواه الطبراني والبيهقي وصححه الألباني في صحيح الجامع]

"Sizden birinizin başına demirden bir iğne batırılması, kendisine helal olmayan (yabancı) bir kadına dokunmasından daha hayırlıdır."[1]

Hiç şüphe yok ki bir erkeğin yabancı (namahrem) bir kadına dokunması, fitnenin, şehveti galeyana getirmenin ve harama (zinâya) düşmenin sebeplerinden birisidir.

Hiç kimse sakın: "Ben iyi niyetliyim ve kalbim temizdir" demesin. Zirâ en temiz kalpli ve en iffetli nefis sahibi olan Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- kesinlikle hiçbir yabancı kadına dokunmamıştır. Hatta kadınlar kendisine biat ederlerken, erkeklerin ellerini tutar gibi onlarla biat etmemiştir. Onun kadınlarla biatı, ancak sözden ibâret olmuştur.

Nitekim Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'in hanımı Âişe -Allah ondan râzı olsun- şöyle rivâyet etmiştir:

((أَنَّ رَسُولَ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَمْتَحِنُ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ بِهَذِهِ الْآيَةِ بِقَوْلِ اللهِ: ﴿يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّبِيُّ إِذَا جَآءَكَ ٱلْمُؤْمِنَٰتُ يُبَايِعْنَكَ عَلَىٰٓ أَن لَّا يُشْرِكْنَ بِٱللَّهِ شَيْـًٔا وَلَا يَسْرِقْنَ وَلَا يَزْنِينَ وَلَا يَقْتُلْنَ أَوْلَٰدَهُنَّ وَلَا يَأْتِينَ بِبُهْتَٰنٍ يَفْتَرِينَهُۥ بَيْنَ

[1] Taberânî ve Beyhakî rivâyet etmişler, Elbânî de 'Sahîhu'l-Câmi'; hadis no: 5045'de hadis sahihtir, demiştir.

أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْصِينَكَ فِي مَعْرُوفٍ فَبَايِعْهُنَّ وَٱسْتَغْفِرْ لَهُنَّ ٱللَّهَ إِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٢﴾ ﴾ قَالَتْ عَائِشَةُ: فَمَنْ أَقَرَّ بِهَذَا الشَّرْطِ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ، قَالَ لَهَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: قَدْ بَايَعْتُكِ كَلَامًا. وَلَا وَاللَّهِ مَا مَسَّتْ يَدُهُ يَدَ امْرَأَةٍ قَطُّ فِي الْمُبَايَعَةِ، مَا يُبَايِعُهُنَّ إِلَّا بِقَوْلِهِ قَدْ بَايَعْتُكِ عَلَى ذَلِكِ.)) [رواه البخاري]

"Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- kendisine hicret eden mü'min kadınları bu âyetle, Allah'ın şu sözüyle imtihan ediyordu:

-Ey Peygamber! Mü'min kadınlar sana gelip, Allaha hiçbir şeyi ortak koşmamak, hırsızlık yapmamak, zina etmemek, çocuklarını öldürmemek, elleriyle ayakları arasında bir iftira uydurup ileri sürmemek (kocalarından olmayan çocukları, onlara nisbet etmemek) ve (onlara emredeceğin) iyilikler hususunda sana karşı gelmemek şartıyla sana biat ederlerse, onların biatlarını kabul et. Allahtan onların affedilmelerini iste. Şüphesiz ki Allah, (tevbe eden kullarının günahlarını) çok bağışlayandır, (onlara) çok acıyandır.[1]

Âişe -Allah ondan râzı olsun- şöyle dedi:

- Mü'min kadınlardan bu şartı kabul edene, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyuruyordu:

- Andolsun ki senin biatını sözlü olarak kabul ettim.

Âişe -Allah ondan râzı olsun- (sözüne devamla) şöyle dedi:

-Allaha yemin olsun ki, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in eli, biat sırasında hiçbir kadının eline dokunmamıştır. Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- kadınlardan her birine:

- Bunlar üzerine senin biatını kabul ettim, demekten başka biat kabul etmemiştir."[2]

Başka bir rivâyette Âişe -Allah ondan râzı olsun- şöyle demiştir:

((كَانَتِ الْمُؤْمِنَاتُ إِذَا هَاجَرْنَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُمْتَحَنَّ بِقَوْلِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ: ﴿ يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّبِيُّ إِذَا جَآءَكَ ٱلْمُؤْمِنَٰتُ يُبَايِعْنَكَ عَلَىٰٓ أَن لَّا يُشْرِكْنَ بِٱللَّهِ شَيْـًٔا وَلَا يَسْرِقْنَ وَلَا يَزْنِينَ وَلَا يَقْتُلْنَ أَوْلَٰدَهُنَّ وَلَا يَأْتِينَ بِبُهْتَٰنٍ يَفْتَرِينَهُۥ بَيْنَ

[1] Mumtehine Sûresi: 12
[2] Buhârî; hadis no: 4512

أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْصِينَكَ فِي مَعْرُوفٍ فَبَايِعْهُنَّ وَٱسْتَغْفِرْ لَهُنَّ ٱللَّهَ إِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٢﴾ قَالَتْ عَائِشَةُ: فَمَنْ أَقَرَّ بِهَذَا مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ فَقَدْ أَقَرَّ بِالْمِحْنَةِ، وَكَانَ رَسُولُ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا أَقْرَرْنَ بِذَلِكَ مِنْ قَوْلِهِنَّ قَالَ لَهُنَّ رَسُولُ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: انْطَلِقْنَ فَقَدْ بَايَعْتُكُنَّ، وَلَا وَاللّٰهِ مَا مَسَّتْ يَدُ رَسُولِ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَدَ امْرَأَةٍ قَطُّ، غَيْرَ أَنَّهُ يُبَايِعُهُنَّ بِالْكَلَامِ، قَالَتْ عَائِشَةُ: وَاللّٰهِ مَا أَخَذَ رَسُولُ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى النِّسَاءِ قَطُّ إِلَّا بِمَا أَمَرَهُ اللّٰهُ تَعَالَى، وَمَا مَسَّتْ كَفُّ رَسُولِ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَفَّ امْرَأَةٍ قَطُّ، وَكَانَ يَقُولُ لَهُنَّ إِذَا أَخَذَ عَلَيْهِنَّ قَدْ بَايَعْتُكُنَّ كَلَامًا.)) [رواه مسلم]

"Mü'min kadınlar, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'e hicret ettikleri zaman Allah -azze ve celle-'nin şu sözüyle imtihan olunurlardı:

-Ey Peygamber! Mü'min kadınlar sana gelip, Allaha hiçbir şeyi ortak koşmamak, hırsızlık yapmamak, zina etmemek, çocuklarını öldürmemek, elleriyle ayakları arasında bir iftira uydurup ileri sürmemek (kocalarından olmayan çocukları, onlara nisbet etmemek) ve (onlara emredeceğin) iyilikler hususunda sana karşı gelmemek şartıyla sana biat ederlerse, onların biatlarnı kabul et. Allahtan onların affedilmelerini iste. Şüphesiz ki Allah, (tevbe eden kullarının günahlarını) çok bağışlayandır, (onlara) çok acıyandır.[1]

Âişe -Allah ondan râzı olsun- (sözüne devamla) şöyle dedi:

- Mü'min kadınlardan bu şartı kim ikrar ederse, mihneti (şer'î biatı) kabul etmiş, olurdu. Kadınlar bunu sözle ikrar ettikleri zaman Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- onlara:

- Haydi gidin! Sizin biatınızı kabul ettim, buyurdu.

- Hayır! Allah'a yemîn ederim ki Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in eli, (yabancı) kadının eline asla dokunmamıştır. O, kadınlardan biatlarını, sadece sözle alırdı.

Âişe -Allah ondan râzı olsun- (sözüne devamla) şöyle dedi:

- Allah'a yemîn ederim ki Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- kadınlardan, Allah Teâlâ'nın emrettiğinden başka hiç bir şey almamıştır. Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve

[1] Mumtehine Sûresi: 12

sellem-'in avucu, (yabancı) bir kadının avucuna asla dokunmamıştır. Onlardan biatlarını aldığı zaman kendilerine sözle:

- Biatınızı kabul ettim, derdi."[1]

Yine, Âişe'den -Allah ondan râzı olsun- rivâyet olunduğuna göre o şöyle demiştir:

((مَا مَسَّتْ يَدُ رَسُولِ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَدَ امْرَأَةٍ إِلَّا امْرَأَةً يَمْلِكُهَا.)) [رواه البخاري]

"Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in eli, sahip olduğu kadınlardan başka hiçbir kadının eline dokunmamıştır."[2]

Bazı müslümanlar, yabancı bir kadın tokalaşmak için elini kendisine uzattığı zaman tokalaşmadığı zaman çok mahçup olacağını düşünerek onunla tokalaşmaktadır.

Bazıları da kadınlarla aynı ortamda bulunduğu için okul veya üniversitedeki bayan öğretmen ve kız öğrenciyle, kendisiyle aynı işyerinde bulunan bayan memurla, toplantı ve ticârî görüşmelerdeki kadınlarla tokalaşmak zorunda kaldıklarını iddiâ etmektedirler.

Bu, geçerli ve kabul edilebilir bir mazeret değildir.Müslümana düşen görev; nefsine ve şeytanına üstün gelmesi ve dîninde güçlü ve kuvvetli olması gerekir.Çünkü Allah Teâlâ hakkın yerine getirilmesinden çekinmez.Müslümanın,kadınlarla tokalaşmamasının sebebini nâzik bir şekilde açıklaması ve bu davranışının, kadını küçük düşürmek için yapmadığını, aksine dîninin hükümlerini yerine getirmek için yaptığını açıklaması gerekir. Bu davranışı, ona, -çoğu zaman- başkalarının kendisine saygı duymalarını kazandıracaktır. Tokalaşmadığı için başlangıçta bu davranışı garip karşılamalarının bir mahzuru yoktur. Belki de bu davranış, onları, pratik olarak İslâm dînine dâvet etmek için bir fırsat olabilir.

Başarı, Allah Teâlâ'dandır.

[1] Müslim; hadis no: 3470

[2] Buhârî; hadis no: 6674